

RECHTBANK
VAN EERSTE AANLEG
Smoldersplein 5
3000 Leuven

3000 Leuven, 08/11/2002.

Burgerlijke griffie

TEL. 016/27.24.50
016/27.24.51

792 Ger.W. *99/1502/A

Meester MICHIELS KIM

Naamsestraat 39

3000 LEUVEN

Mevrouw,
Mijnheer,

*Kennan Jommis
6/11/2002*

Kennisgeving van een vonnis in de zaak :

nr : 99/1502/A * ZEEKANAAL EN WATERGEBONDEN KANAALBEHEER

aard : varia VANBENEDEN ANTOINE

Overeenkomstig artikel 792 van het gerechtelijk wetboek laat ik u hierbij een niet ondertekend afschrift geworden van de beslissing die in de hierboven vermelde zaak werd gewezen.

Hoogachtend,

F. NEEFS
Griffier.

134

9552

2002
Copie der rechten berustende waerommes
der rechtbank van eerste aanleg te Leuven.
Vrij van griffierecht
art. 792 G.W.B.

A.R. 99/ 1502/ A

nv ZEEKANAAL en Watergebonden kanaalbeheer Vlaanderen, met
maatschappelijke zetel te 2830 Willebroek, Oostdijk 110;
-appellante, ter zitting vertegenwoordigd door haar raadsman meester M. Vaes loco
meester P. Declercq, advocaat te 3010 Leuven, sectie Kessel-Lo, Tiensesteenweg
nr. 275;

tegen

VANBENEDEN Antoine, controleur, wonende te 3012 Leuven, sectie Wilsele,
Wijgmaalsesteenweg 72 thans nummer 38;
-geïntimeerde, ter zitting vertegenwoordigd door zijn raadsman meester K.
Michiels, advocaat te 3000 Leuven, Naamsestraat 39;

Tijdens de openbare zitting van heden wordt vonnis uitgesproken in deze zaak, die
in de openbare zitting van 11 september 2002 op tegenspraak werd behandeld en in
beraad genomen.

Gelet op de artikelen 2-9-24-30-34-36-37 en 41 der wet van 15 juni 1935 op het
taalgebruik in gerechtszaken.

Gehoord de partijen in hun middelen bij monde van hun raadsman en gezien de
neergelegde stukken en besluiten;

Er werd kennis genomen van de volgende stukken:

- het bestreden vonnis de dato 3 juni 1999 van de vrederechter van het eerste kanton
Leuven dat op tegenspraak werd gewezen, waarvan geen akte van betekening wordt
bijgebracht;
- het verzoekschrift tot hoger beroep van 1 juli 1999;
- de conclusie van geïntimeerde, neergelegd ter griffie op 30 september 1999;
- de conclusie van appellante, neergelegd ter griffie op 3 april 2000;
- de aanvullende conclusie van geïntimeerde, neergelegd ter griffie op 11 mei 2000,
waarbij hij een tussenvordering stelt wegens tergend en roekeloos hoger beroep;
- de conclusie van appellante, neergelegd ter griffie op 22 januari 2001;
- de tweede aanvullende conclusie van geïntimeerde, neergelegd ter griffie op 5
april 2001, waarbij hij incidenteel beroep instelt;
- de tweede aanvullende conclusie van appellante, neergelegd ter griffie op 8 januari
2002;
- de syntheseconclusie van geïntimeerde, neergelegd ter griffie op 26 april 2002;
- de syntheseconclusie van appellante, neergelegd ter griffie op 30 mei 2002;
- de ter zitting van 11 september 2002 door partijen neergelegde stavingstukken;

Het hoger beroep werd tijdig en regelmatig naar vorm ingesteld en is derhalve
ontvankelijk.

Hetzelfde geldt voor het incidenteel beroep en de tussenvordering wegens tergend
en roekeloos hoger beroep.

135

9552
2002

DE FEITEN EN GERECHTELIJKE VOORGAANDEN:

De betwisting tussen partijen betreft in essentie het feit of de heer Antoine Vanbeneden al dan niet de door de N.V. Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen jaarlijks gevorderde retributies dient te betalen.

Op 3 december 1996 heeft de heer Antoine Vanbeneden de N.V. Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen gedagvaard teneinde hem het recht te verlenen van een uitweg naar het jaagpad langs het kanaal Leuven-Dijle; tengevolge en als een vergoeding dient te worden betaald deze naar billijkheid vast te stellen; de N.V. Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen tot de kosten van het geding te veroordelen en het te vellen vonnis uitvoerbaar bij voorraad te verklaren, niettegenstaande alle verhaal en zonder borgstelling of kantonnement.

Bij conclusie d.d. 14 mei 1997 heeft de N.V. Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen een tegenvordering ingesteld met het oog de heer Antoine Vanbeneden te horen veroordelen tot het betalen van een bedrag van 184,56 EURO (7.445 BEF), meer de wettelijke intresten vanaf 28 juni 1996, de gerechtelijke intresten en de kosten van het geding.

Bij conclusie d.d. 28 juli 1997 heeft de heer Antoine Vanbeneden zijn vordering deels geherformuleerd als volgt: "hem het recht te verlenen van een uitweg langs het openbaar domein, als aanhorigheid bij het kanaal Leuven-Dijle, voor zover geen conventionele erfdienstbaarheid tot stand is gekomen bij notariële akte d.d. 22.12.1971".

Bij conclusie d.d. 19 oktober 1998 en 18 december 1998 heeft de N.V. Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen haar tegenvordering tenslotte uitgebreid als volgt: "de heer Antoine Vanbeneden te veroordelen tot het betalen van een bedrag van 711,88 EURO (28.717 BEF), meer de wettelijke intresten vanaf 13 november 1998 op 184,56 EURO (7.445 BEF), de gerechtelijke intresten en de kosten."

Bij tussenvonnis d.d. 28 januari 1999 werd een plaatsopneming bevolen.

Op 11 maart 1999 werd het proces-verbaal van plaatsopneming opgesteld, waarin een ruwe schets van de plaatsgesteldheid werd gemaakt en wordt vermeld:

" Bij de bezichtiging geven partijen hun uitleg in 't kort samengevat:

- eiser houdt voor dat hij vanaf zijn woning "slechts een toegang heeft tot de Wijgmaalsesteenweg "op voorwaarde" dat hij een vergoeding ($\pm$ 8.000 BEF) betaalt - doch dat er in de buurt eigenaars zijn die dergelijke hoge prijs niet betalen;
- hij stelt zich trouwens de vraag of dit wel kan, gezien hij over een rechtsgeldige bouwvergunning beschikt en hij enkel naar de Wijgmaalsesteenweg kan uitweten - aan de achterzijde van zijn eigendom bevindt zich de spoorweg Leuven-Mechelen;
- verweerster beweert dat eiser "slechts" over een "precaire" vergunning beschikt en deze bij niet-betalen van de vastgestelde vergoeding kan worden ingetrokken;
- verweerster is het wel eens dat het eigendom van eiser, grenzend aan haar domein, gelegen is in een bouwzone, -desbetreffend deelt eiser mede dat hij een rechtsgeldige bouwvergunning heeft verkregen (1970) voor het bouwen van zijn woning (1971);
- verweerster deelt mede dat het best mogelijk is dat er aangrenzende eigenaars zijn die voornamelijk niet de vastgestelde vergoeding betalen;"

In het bestreden vonnis heeft de vrederechter de hoofd- en de tegenvordering ontvankelijk verklaard, doch slechts de hoofdvordering als volgt gegrond verklaard.

436

9552
2002

De vrederechter heeft op grond van de gegevens van het dossier en de feitelijke omstandigheden vastgesteld dat de heer Antoine Vanbeneden gerechtigd is op een uitweg van zijn eigendom, Wijgmaalsesteenweg 38 te 3012 Leuven sectie Wilsele en zulks over de eigendom van het Vlaams Gewest, beheerd door de N.V. Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen en dit tot voormelde Wijgmaalsesteenweg.

Dit recht van uitweg werd bepaald op een breedte van 3 m 15 cm en op een totale oppervlakte van 59 m² 85m².

Voor zoveel als nodig werd gezegd voor recht dat de heer Vanbeneden geen vergoeding verschuldigd is voor het gebruik van voormeld recht van uitweg.

Partijen werden van het meer of anders gevorderde afgewezen.

De heer Antoine Vanbeneden werd veroordeeld tot de kosten van gerechtsdeurwaarder en de N.V. Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen tot de overige kosten van het geding. Het vonnis werd uitvoerbaar bij voorraad verklaard, niettegenstaande alle verhaal en zonder borgstelling.

Tegen dit vonnis heeft de N.V. Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen hoger beroep aangetekend.

2. VORDERINGEN IN HOGER BEROEP:

In het verzoekschrift tot hoger beroep vordert appellante het hoofdberoep ontvankelijk en gegrond te verklaren; dienvolgens het bestreden vonnis te vernietigen en opnieuw recht doende de oorspronkelijke vordering van geïntimeerde niet ontvankelijk, minstens ongegrond te verklaren, de oorspronkelijke tegenvordering van appellante ontvankelijk en gegrond te verklaren en, onder uitdrukkelijk voorbehoud van eventuele wijziging in de loop van het geding, geïntimeerde te veroordelen tot betalen aan haar de som van 711,88 EURO (28.717 BEF), meer de verwijntresten aan de wettelijke rentevoet vanaf 13 november 1998 op 184,56 EURO (7.445 BEF), de gerechtelijke intresten en de kosten van het geding.

Bij conclusie d.d. 3 april 2000 vraagt appellante geïntimeerde eveneens te veroordelen tot betaling van alle nadien vervallen retributies.

(+)

Bij conclusie d.d. 11 mei 2000 stelt geïntimeerde een tussenvordering in: hij vordert een schadevergoeding ten bedrage van 2.478,94 EURO (100.000 BEF) wegens tergend en roekeloos hoger beroep.

(+)

Bij conclusie d.d. 5 april 2001 stelt geïntimeerde een incidenteel beroep in als volgt:

" Te zeggen voor recht dat de Wijgmaalsesteenweg te 3012 Wilsele en haar wegberm een gemeenteweg is en het Decreet van 18 december 1992 derhalve niet van toepassing is."

3. BEOORDELING:

3.1. Rechten die geïntimeerde op de bewuste strook kan doen gelden:

3.1.1. Het perceel van geïntimeerde is niet ingesloten in de zin van artikel 68: B.W.:

137

9552
2002

Appellante stelt dat de vordering van geïntimeerde die ertoe strekt een uitweg te verkrijgen in de zin van artikel 682 B.W. niet toelaatbaar is, gelet op de bepaling van artikel 1345 Ger.W. die een oproeping ter minnelijke schikking verplicht.

De bepaling van artikel 1345 Ger.W. is echter niet van openbare orde. (o.m. Cass., 20 november 1989, Arr. Cass. 1989-90, 383 en Pas. 1990, I, 341; Cass., 9 maart 1984, Arr. Cass. 1984-85, 878 en R.W. 1984-85, 1051; Cass., 16 oktober 1974, Arr. Cass. 1975, 228 en Pas. 1975, 210)

Ofschoon dient te worden vastgesteld dat de procedure van artikel 1345 en 1371bis Ger.W. niet werd gevolgd, heeft de eerste rechter terecht geoordeeld dat geen van de belangen van partijen werd geschaad door de gevolgde procedure, vermits de bevoegde rechter werd aangezocht en een plaatsbezoek heeft plaatsgegrepen.

Volgens appellante is het perceel van geïntimeerde in casu niet ingesloten.

Voorafgaandelijk dient te worden opgemerkt dat de eerste rechter terecht heeft gesteld dat in de aan geïntimeerde verleende bouwvergunning d.d. 12 oktober 1970 van het College van Burgemeester en Schepenen - in tegenstelling met wat geïntimeerde voorhoudt - geen melding wordt gemaakt van bijzondere verplichtingen welke belang hebben in huidige procedure.

DE IURE:

Overeenkomstig artikel 682, lid 1 B.W. kan de eigenaar wiens erf ingesloten ligt omdat dit geen voldoende toegang heeft tot de openbare weg en deze toegang niet kan inrichten zonder overdreven onkosten of ongemakken, voor het normale gebruik van zijn eigendom naar de bestemming ervan, een uitweg vorderen over de erven van zijn naburen, tegen betaling van een vergoeding in verhouding tot de schade doe hij mocht veroorzaken. (artikel 682§1 B.W.)

Of een erf al dan niet ingesloten is, met andere woorden al dan niet over een toegang of onvoldoende toegang beschikt, is een feitenkwestie die door de rechtbank soeverein wordt beoordeeld. (Cass., 29 november 1945, Pas. 1945, I, 281)

Men wordt niet als ingesloten beschouwd, indien men tegen geringe kosten een toegang kan verkrijgen tot de openbare weg. (Brussel, 7 februari 1854, Pas. 1854, II, 194) (BLOCKX, G., "Eigendom" in Onroerend goed in de praktijk, I.D.2-19-21)

Om een recht van uitweg te verkrijgen is het noodzakelijk dat de eigenaar van het ingesloten erf die insluiting niet vrijwillig heeft veroorzaakt.

DE FACTO:

A | Tijdens het plaatsbezoek werd vastgesteld dat geïntimeerde voor zijn eigendom een uitweg heeft naar de openbare weg, met name de Wijgmaalsesteenweg, weliswaar tegen betaling van een retributie.

438

9552
2002

Bijgevolg is het perceel van geïntimeerde actueel niet ingesloten.

Er wordt niet betwist dat geïntimeerde jarenlang de cijns aan de Stad Leuven respectievelijk de Belgische Staat heeft betaald en de retributie, zoals gevorderd door appellante, slechts sedert 1996 weigert te voldoen.

Ten onrechte houdt de eerste rechter voor dat het perceel van geïntimeerde ingesloten is en hem een uitweg kan worden verleend zonder enige vergoeding, nu deze vermeende ingeslotenheid enkel is ontstaan doordat geïntimeerde sedert 1996 nalaat de retributie te voldoen, waardoor zijn vergunning komt te vervallen.

De vermeende ingeslotenheid zou derhalve veroorzaakt zijn door de houding van geïntimeerde zelf.

Er kan dan ook geen uitweg in de zin van artikel 682 B.W. worden toegekend.

3.1.2. Geen conventionele erfdiensbaarheid van overgang ten voordele van het perceel van geïntimeerde, maar wel een vergunning toegestaan aan geïntimeerde:

Geïntimeerde houdt voor dat hem bij notariële akte d.d. 22 december 1971 een erfdiensbaarheid van overgang werd verleend, terwijl appellante stelt dat hem in voornoemde akte een preciaire vergunning werd verleend.

DE IURE:

Artikel 637 B.W. vergt voor het bestaan van een erfdiensbaarheid twee erven, die toebehoren aan verschillende eigenaar alsook een last op een erf ten voordele van een ander erf.

Overeenkomstig de artikelen 686 en 687 B.W. kunnen rechten van erfdiensbaarheid slechts strekken ten gunste van (ten voordeel of nut) het heersende erf, niet tot voordeel van de persoon van een bepaalde eigenaar of diens nakomelingen. (HAMELINK, P. en BLOCKX, G., "Erfdiensbaarheden: algemene leer en erfdiensbaarheden door 's mensen toedoen", in Onroerend goed in de praktijk, I.M.3-10)

Een recht gevestigd ten voordele van een erfeigenaar kan niet als erfdiensbaarheid worden beschouwd. (HAMELINK, P. en BLOCKX, G., l.c., I.M.3-11)

Een erfdiensbaarheid betekent dat een erf een voordeel of dienst verleent ten gunste van een ander erf.

Een niet-voortdurende al dan niet zichtbare erfdiensbaarheid -zoals een recht van overgang - kan conform artikel 691 B.W. enkel door een titel worden gevestigd. Met titel wordt de rechtshandeling bedoeld die de erfdiensbaarheid in het leven roept (Leuven, 20 februari 1991, Pas. 1991, III, 72), wat niet wegneemt dat deze rechtshandeling het best kan worden bewezen door een titel, in de zin van een schriftelijk bewijsstuk. Het geschrift dat wordt aangevoerd als bewijs van de erfdiensbaarheid van recht van overgang moet de wilsovereenstemming van beide eigenaars vertolken. Het moet uitgaan of mede uitgaan van de eigenaar van het

139

9552
2002

beweerde dienstbaar erf of van zijn réchtsvoorganger., (HAMELINK, P. en BLOCKX, G., I.c., I.M.)

DE FACTO:

Bij notariële akte d.d. 22 december 1971, verleden voor notaris Paul Bosmans te Leuven heeft het College van Burgemeester en Schepenen van de Stad Leuven aan de heer Antoine Vanbeneden vergunning gegeven, die door laatstgenoemde werd aangevraagd tot:

Vahr
akte

- 1° het nemen van een uitweg op de kanaaldijk, voor zijn eigendom, gelegen te Wilsele, Wijgmaalsesteenweg wijk C nummer 75/1, op de breedte van drie meter vijftien centimeter;
- 2° het in huur nemen van negenenvijftig vierkante meter vijftachtig vierkante decimeter grond, voor het nemen van de uitweg;
- 3° het inbuizen van de kanaalgracht over de lengte van drie meter vijftachtig centimeter;
- 4° het aanvullen van de achterdijk over de lengte van drie meter vijftachtig centimeter, zoals blijkt uit het bijgevoegde plan dat aan deze akte zal gehecht blijven. Het eigendom ligt tegen de grenslijn van het privaat eigendom der Stad Leuven.

Voorname akte bepaalt eveneens dat deze vergunning herroepelijk is en altijd kan worden ingetrokken alsook dat de vergunninghouder de verbintenis aangaat zowel voor hemzelf als voor zijn erfgenamen of rechtverkrijgenden, hoofdelijk en ondeelbaar onder elkander, de volgende voorwaarden, waaronder deze vergunning wordt verleend, na te leven: 1° jaarlijks en vooraf, van één januari negentienhonderd twee en zeventig af, de volgende cijns in de Stadskas te storten, later te wijzigen indien de Stad Leuven ertoe zou besluiten bij algemene maatregel: (...).

Bij Overdrachtsbesluit d.d. 14 juli 1977 van het Ministerie van Openbare Werken, Bestuur der Waterwegen, Dienst der Zeeschelde, wordt de door de Stad Leuven bij voornoemde notariële akte d.d. 22 december 1971 aan de heer Antoine Vanbeneden verleende toelating overgenomen door de Belgische Staat.

In artikel 2 van dit Overdrachtsbesluit wordt verwezen naar de voorwaarden in voormelde notariële akte en de algemene voorwaarden van hoofdstuk II en de bijzondere voorwaarden van hoofdstuk I, titel G, zoals vermeld in de bijlage aan dit overdrachtbesluit. Uit deze bijzondere voorwaarden blijkt dat geïntimeerde geen aanspraak kan maken op enig recht van eigendom op de Staatsgrond waarop de toegelaten werken worden aangebracht (titel G, 2°) en in geen geval noch onder gelijk welk voorwendsel aanspraak kan maken op schadeloosstelling vanwege de Staat, aangezien deze vergunning slechts van tijdelijke en gedogende aard is en geen recht van dienstbaarheid verleent (titel G, 4°).

Uit de bewoordingen van voornoemde notariële akte en uit deze van vermeld Overdrachtsbesluit blijkt ontegensprekelijk dat er in casu geen conventioneel erfdienstbaarheid van overgang werd gevestigd ten voordele van het perceel van geïntimeerde, doch slechts een preciaire vergunning werd verleend aan geïntimeerde tegen betaling van een cijns.

3.2. Eigendom en beheersbevoegdheid van de bewuste strook grond, waarop de vergunning ten voordele van geïntimeerde betrekking heeft:

140

9552
2002

(X) (H) (O)

De rechtbank merkt op dat geïntimeerde in zijn beroepsconclusie d.d. 30 september 1999 (p.6) schrijft: "De kwestieuze grond betreft een wegberm die door de Stad Leuven werd overgedragen aan de Belgische Staat, die het op haar beurt overdroeg aan het Vlaamse Gewest en waarvan het beheer thans in handen is van appellante." In latere beroepsconclusies (voor het eerst in zijn conclusie d.d. 5 april 2001) beweert geïntimeerde dat de bewuste strook behoort tot de wegberm van de Wijgmaalsesteenweg, die een gemeenteweg zou betreffen, zodat de bewuste strook eigendom is van de Stad Leuven en het Decreet d.d. 18 december 1992 noch het Retributiebesluit d.d. 16 maart 1994 er op van toepassing zijn.

(X)

Appellante is het met deze laatste bewering van geïntimeerde niet eens.

Δ
o

Bij akte van afstand van goederen d.d. 29 december 1972 heeft de Stad Leuven de Leuvense vaart met aanhorigheden, zoals aangeduid op de bij deze akte behorende en door beide partijen gewaarmerkte tekening en bijhorende plannen, die aan deze akte zullen gehecht blijven als bijlage II, in volle eigendom overgedragen aan de Belgische Staat.

Artikel 13 van deze akte bepaalt "Bij het van kracht worden van deze overeenkomst treedt de Staat in de plaats van de Stad wat betreft de rechten en verplichtingen jegens derden die voortvloeien uit de lopende vergunningen en concessies voor ingebruikneming van het openbaar domein, evenals uit de verhuringen en andere verbintenissen van burgerrechtelijke aard."

Bij het Koninklijk Besluit d.d. 5 oktober 1992 tot vaststelling van de lijst van de waterwegen en hun aanhorigheden overgedragen van de Staat aan het Vlaamse Gewest (B.S. 06.11.1992, 23603-23608) werd onder meer het kanaal Leuven-Dijle en aanhorigheden aan het Vlaamse Gewest overgedragen, zoals blijkt uit de lijst bij bijlage 1 van dit koninklijk besluit. De aanhorigheden bestaan onder meer uit de oevers of dijken en eventuele grachten achter een dijktaalud; voet- en jaagpaden, loopbruggen, vaste en beweegbare bruggen, ... , zoals beschreven in artikel 1.I.2 van dit koninklijk besluit.

Bij Besluit d.d. 9 november 1994 van de Vlaamse Regering houdende afbakening van de territoriale bevoegdheid van de N.V. Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen (B.S. 22.11.1995, 31851-31860) en de samenwerkingsovereenkomst d.d. 29 juni 1995 werd het beheer over het kanaal Leuven-Dijle met aanhorigheden (waarvan de begrenzing wordt weergegeven in de plannen als bijlage gevoegd bij het Besluit van 9 november 1994) toevertrouwd aan de N.V. Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen.

Op grond van artikel 26 van het Decreet d.d. 4 mei 1994 betreffende de N.V. Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen (B.S. 16 juli 1994) int appellante de scheepvaart-, haven-, en terreingelden, van welke aard ook, binnen haar territoriale bevoegdheid.

Fout
Sw. art 496

Uit het bovenstaande volgt dat de bewuste strook grond, waarop de vergunning ten voordele van geïntimeerde betrekking heeft, eigendom is van het Vlaamse Gewest en wordt beheerd en geëxploiteerd door de N.V. Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen.

Het feit dat er tussen de N.V. Zeekanaal en de Stad Leuven afspraken zouden bestaan omtrent het uitvoeren van bepaalde werken en dat de Wijgmaalsesteenweg een gemeenteweg zou betreffen, doet hieraan geen afbreuk.

3.3. Het Retributiebesluit d.d. 16 maart 1994:

141

9552
2002

3.3.1. Het Retributiebesluit is van toepassing:

Bij Overdrachtsbesluit d.d. 14 juli 1977 van het Ministerie van Openbare Werken, Bestuur der Waterwegen, Dienst der Zeeschelde, wordt de door de Stad Leuven bij voornoemde notariële akte d.d. 22 december 1971 aan de heer Antoine Vanbeneden verleende toelating overgenomen door de Belgische Staat. Bij artikel 3 van dit Overdrachtsbesluit wordt de in de oorspronkelijke akte opgelegde cijns ten bate van de Stad Leuven vervangen door een jaarlijkse cijns ten bedrage van 235 BEF en vooraf te storten in de kas van de Ontvanger der Registratie en Domeinen van het gebied.

In het Decreet d.d. 18 december 1992 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993 (B.S. 29.12.92, 27400 e.v.) verlenen de artikelen 40 tot 43 aan de Vlaamse Regering de bevoegdheid om voor het privaat gebruik van het domein van de wegen en hun aanhorigheden ressorterend onder het beheer van het Vlaamse Gewest, van de waterwegen en hun aanhorigheden, de zeewering en de dijken, de voorwaarden en de procedure inzake het toekennen van de vergunning evenals het bedrag en de wijze van inning van de retributie vast te stellen.

Krachtens deze bevoegdheid nam de Vlaamse Regering het Besluit d.d. 16 maart 1994 betreffende het toekennen van vergunningen, het vaststellen en innen van retributies voor het privaat gebruik van het domein van de waterwegen en hun aanhorigheden, de zeewering en de dijken (B.S. 04.10.1994).

Op grond van Deel I, Hoofdstuk II, artikel 2 van dit besluit is vermeld besluit van toepassing op het kanaal Leuven-Dijle en aanhorigheden.

Bij Besluit d.d. 19 december 2001 van de Vlaamse regering (B.S. 08.02.02, met inwerkingtreding op 01.01.2002) werd voornoemd Besluit d.d. 16 maart 1994 gewijzigd wat betreft de invoering van de euro.

De rechtbank stelt vast dat voornoemd Besluit d.d. 16 maart 1994 overeenkomstig artikel 32 van het Besluit d.d. 29 maart 2002 van de Vlaamse regering betreffende het toekennen van vergunningen, het vaststellen en innen van retributies voor het privaat gebruik van het openbaar domein van de wegen, de waterwegen en hun aanhorigheden, de zeewering en de dijken (B.S. 30.05.02, met inwerkingtreding op 01.06.2002) wordt opgeheven. Artikel 23, §1 van het Besluit d.d. 29 maart 2002 bepaalt dat de bestaande vergunningen van kracht blijven met toepassing, tot op de eerstvolgende vervaldag, van het tarief van de retributie die in de vergunning vermeld staat en dat vanaf de voormelde vervaldag de voorwaarden en tarieven van dit besluit gelden.

3.3.2. Omvang van de retributie in concreto:

Teneinde de omvang van de retributie met betrekking tot het privaat gebruik door geïntimeerde van de bewuste strook grond te beoordelen, is het aangewezen het voornoemd Decreet d.d. 18 december 1992 en Besluit d.d. 16 maart 1994 nader te bekijken.

1. Op grond van artikel 43 van voornoemd Decreet d.d. 18 december 1992 kunnen onder meer de aangelande eigenaars, huurders, pachters, evenals hun bevoorraders en bezoekers van de retributie worden vrijgesteld.

142

9552
2002

2. Artikel 22, §1 van voornoemd Besluit d.d. 16 maart 1994 bepaalt "Voor de in deel II omschreven ingebruiknemingen van het domengoed is de vergunninghouder aan de vergunningverlenende overheid een retributie verschuldigd die bestaat uit een vast recht of een vast en een variabel recht, tenzij hij daarvan is vrijgesteld overeenkomstig de bepalingen van het decreet of dit besluit".

Overeenkomstig artikel 22, §3 bestaat de verschuldigde retributie uit een vast recht van 62 euro (2.500 BEF) per vergunning per jaar en een variabel recht waarvan de bedragen vastgesteld zijn in de bijlage van dit besluit. De vergunningverlenende overheid berekent het variabel recht aan de hand van de in de bijlage 1 vastgestelde bedragen en de concrete gegevens van iedere privaatieve ingebruikneming.

3. Op grond van artikel 36 (Deel II Bijzondere bepalingen, Hoofdstuk VII) van voornoemd Besluit d.d. 16 maart 1994 zijn onder meer de hierna volgende eenmalige of periodieke activiteiten vergunningsplichtig:

1° Wijzigingen aan jaagpaden en aan de aanhorigheden van de waterwegen, loopbruggen over bermsloten, aanvullingen, uitgravingen, dempen van grachten, aanleggen van toegangen.

5° Precair gebruik van grondoverschotten, stortterreinen, onteigende goederen (gebouwen en gronden) in afwachting van definitieve bestemming, en andere braakliggende gronden.

4. Volgens Bijlage 1 aan het Besluit d.d. 16 maart 1994 houdende het Tarief van de variabele retributies bedraagt het tarief van de variabele retributie:

- voor wijzigingen aan jaagpaden, enz. : 1,25 euro/m² (50 BEF/m²) (G.§1) en
- voor precair gebruik van grondoverschotten, stortterreinen, onteigende goederen (gebouwen en gronden) in afwachting van definitieve bestemming, en andere braakliggende gronden:

Vaarweg type I en type II:

- stapelingen bestemd voor het vervoer te water: 0,05 euro/m² (2 BEF/m²)

- achter kaaimuren of aanlegplaats volledig of gedeeltelijk gebouwd op kosten van de vergunninghouder : 0,25 euro/m² (10 BEF/m²)

- activiteiten niet bestemd voor het vervoer te water: 1,85 euro/m² (75 BEF/m²)

Vaarweg type III en hoger:

- stapelingen bestemd voor het vervoer te water: 0,062 euro/m² (2,5 BEF/m²)

- achter kaaimuren of aanlegplaats volledig of gedeeltelijk gebouwd op kosten van de vergunninghouder : 0,4 euro/m² (15 BEF/m²)

- activiteiten niet bestemd voor het vervoer te water: 2,5 euro/m² (100 BEF/m²)

Overige gevallen: vast te stellen door de beheerder (G.§5)

A
O
5. Appellante stelt dat het privaatieve gebruik door geïntimeerde in casu, meer bepaald het aanleggen van een uit- en inrit op de aanhorigheden van de waterweg, onder toepassing van vermeld artikel 36.1° valt en baseert zij zich bij de berekening van de retributie dan ook op het tarief vermeld onder G.§1 van bijlage 1, zijnde 1,25 euro/m² (50 BEF/m²).

Bij de concrete toepassing van het Decreet d.d. 18 december 1992 en het Retributiebesluit d.d. 16 maart 1994 door appellante kunnen echter volgende vragen worden opgeworpen:

9552
2002

1° Kan geïntimeerde niet als "een aangelande eigenaar" worden beschouwd en in aanmerking komen voor vrijstelling van de retributie op basis van voornoemd artikel 43?

2° Welke is thans de aard van het privatieve gebruik dat geïntimeerde van de bewuste strook grond maakt?

Volgens het woordenboek "van Dale" betekent "jaagpad" het pad langs kanaal of rivier voor jaagpaarden.

De jaagpaden langsheen de bevaarbare waterwegen zijn bestemd voor het van de wal uit trekken van de vaartuigen (het jagen). (BAERT, G., Privaatrechtelijk Bouwrecht, Deurne, Kluwer, 1994, 281)

Kan derhalve niet geoordeeld worden dat de bewuste strook grond, waarop de vergunning ten voordele van geïntimeerde betrekking heeft, thans het karakter van "jaagpad" heeft verloren, en veeleer als braakliggende grond dient te worden aanzien, zodat zou kunnen overwogen worden om het variabele recht te herleiden of zelfs geïntimeerde een vrijstelling voor het variabele recht toe te staan?

3° Is het verlenen van het precaire gebruiksrecht van de bewuste strook grond aan geïntimeerde in casu te beschouwen als een levering van een goed/dienst onderworpen aan de BT.W.-wetgeving?

Vooraleer omtrent bovenstaande vragen te oordelen behoort het de debatten te heropenen teneinde partijen de mogelijkheid te bieden hun standpunt dienaangaande uiteen te zetten.

OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,

Beslissende in aanleg van hoger beroep en op tegenspraak;

Verleent appellant akte van de wijziging van zijn vordering op grond van artikel 807 Gerechtelijk Wetboek;

Verklaart het hoger beroep, het incidenteel beroep en de tussenvordering wegens tergend en roekeloos hoger beroep ontvankelijk;

Alvorens enige uitspraak ten gronde te doen:

Beveelt de heropening van de debatten om de hierboven aangegeven redenen en stelt de zaak daartoe vast op de openbare zitting van deze rechtbank op 5 februari 2003. van 11.15 uur tot 11.45 uur, in lokaal 87;

Houdt de uitspraak over al het overige en over de gerechtskosten aan;

Aldus gevonnist en uitgesproken in de openbare terechtzitting van de vijfde kamer der rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Leuven op woensdag 6 november 2002, waar zetelden:

144

01552
2009

- de heer H. Haex, voorzitter;
- mevrouw B. Huygelier, rechter;
- mevrouw D. Mathys, rechter;
- bijgestaan door mevrouw G. Deroost, e.a. adjunct-griffier.

(X)

G. DEROOST

D. MATHYS

B. HUYGELIER

H. HAEX.

WIJGMAALSESTEENWEG GEEFT STRIJD TEGEN TOL NIET OP

De rechtbank van Eerste Aanleg te Leuven buigt zich heden 14/4/2004 over het conflict tussen de aangelanden van de Wijgmaalsesteenweg in Wilsele en de NV ZEEKANAAL. De bewoners nemen het niet dat ze een retributie moeten betalen aan de NV ZEEKANAAL voor het gebruik van de oprit naar de gemeenteweg. Op 3 juni 1999 gaf de vrederechter de bewoners gelijk maar de NV ZEEKANAAL ging tegen dat vonnis in beroep.

Op de zitting van heden heeft Antoine VANBENEDEN vastgesteld dat de stukken:

nr. 3: Het officiële plan Wijgmaalsesteenweg (+ dwarsprofielen) goedgekeurd door de gemeenteraden van Wilsele op 27/3/1937 en Herent op 5/3/1937 betreffende de tracé wijziging (verbreding) geweerd werden uit de debatten - baangracht/riolering is grens privé eigendommen met de voorliggende gemeenteweg.

nr. 4: Het plan atlas van de wegen van Wilsele - Waar de Wijgmaalsesteenweg opgenomen werd onder het nummer 121 werd eveneens geweerd.

Volgens de wet van 10 april 1841 diende er immers bij een tracé wijziging een rooiplan opgemaakt te worden door de gemeente.

Tenslotte is gans deze waanzinnige discussie betreffende de territoriale bevoegdheid van de NV ZEEKANAAL op het grondgebied WILSELE weer te vinden:

B.S. 22/11/1995 p 31852 en 31860.

Wat stellen we vast: De NV ZEEKANAAL heeft het beheer over het kanaal en het jaagpad gelegen langs de linker kanaaloever en voor de rest noppes.

Mijn aanslagbiljet inzaken onroerende voorheffing bevestigd dat mijn bebouwde perceel C/0075/L Afdeling Leuven 6 afd. WILSELE gelegen is aan de

Wijgmaalsesteenweg. Afwachten dus tot de uitspraak van de rechtbank om te weten dat voor mij ook het wegenrecht als aangelande van een gemeenteweg geldt.

Mijn kosten in deze onverkwikkelijke zaak belopen reeds meer dan: EUR. 14.000

Uitspraak rechtbank Eerste Aanleg Leuven voorzien voor 14/5/2004.

Antoine VANBENEDEN

KRI 16893987 17

(X) // 2 plannen werden goedgekeurd door de rechtbank.